DIUMENGE 6 de PASQUA"C" : 22 de maig de 2022

Armènia, paisatge

El text de l'Evangeli cal situar-lo, com diumenge passat, en el moment del comiat de Jesús, en el darrer sopar amb els seus deixebles. Diu l'Evangeli: "*Qui m'estima, guardarà la meva paraula; el meu Pare l'estimarà i vindrem a fer estada en ell".* Ens ha dit Jesús que Déu ve a viure amb nosaltres. A tots, en algun moment de la vida, se'ns ha mort alguna persona estimada, algú que, malgrat no tenir-la a prop, continua marcant i influint en la meva vida. Aquella persona, un cop morta, continuem tenint-la ben propera i en el millor dels casos nosaltres fem coses que ella feia o li agradarien. De manera semblant Jesús ens diu que Déu és present en mi, en cadascun de nosaltres. Aquesta presència de Déu, com influeix en la meva manera de viure? Faig les coses com Jesús o com a Ell li agradarien?. Déu decideix quedar-se dins nostre, ja que és un Déu proper, no és pas un Déu llunyà, estrany, que en faci por o ens imposi.

La primera lectura d'aquests dies de Pasqua ens ha anat explicant com va començar l'expansió del cristianisme, com s'anava estenent la predicació per part dels seguidors de Jesús. Al mateix temps ens conta els problemes que se'ls anaven presentant i quina era la solució adoptada. Avui ens ha explicat una d'aquestes qüestions, com hi varen fer front i quina solució hi varen trobar. Jesús era jueu i els seus primers seguidors també. Cal dir que els jueus tenien uns costums i unes maneres de fer determinades. Aviat, entre els seguidors de Jesús, s'hi varen anar incorporant persones que no venien del judaisme. Què havien de fer?. Per ser seguidor de Jesús primer s'havien de seguir les costums jueves o se'n podrien prescindir? Plantejat el problema com l'afronten i quina solució aconsegueixen? Decideixen reunir-se i parlar-ne. Nomenen una comissió i van a Jerusalem a parlar-ne amb els apòstols. Tots plegats exposen els seus punts de vista i prenen una decisió, amb el convenciment que l'Esperit Sant els ha il·luminat.

El text de la primera lectura és el text model d'allò que fa uns mesos venim parlant a l'Església, començant pel Papa Francesc: el tema del Sínode, de la sinodalitat. Es tracta que tots els batejats (des del Papa fins al darrer batejat) siguem capaços de, junts, reflexionar, parlar i escoltar-nos els uns als altres. El mateix Esperit que guià els apòstols en aquella trobada a Jerusalem, també avui ens acompanya a nosaltres. Aquest exercici de caminar i de pregar junts, tot escoltant-nos, ens ha d'ajudar a discernir el que Déu ens demana avui, ara i aquí a cadascun de nosaltres.

Que aquesta Eucaristia ens ajudi a entendre i a fer realitat allò que Jesús ens deia a l'Evangeli: *"l'Esperit Sant que el Pare enviarà en nom meu, us farà recordar tot el que jo us he dit, i us ho farà entendre".*

Parròquies de l'Arxiprestat de Banyoles
Suplement Parroquial

22 de maig de 2022

ENAMORATS D'UN DÉU VIU

No seguim a un Déu de mort, sinó de vida. Un Déu al qual en aquest temps de pasqua descobrim com a bo, salvador, Déu d'enviament, que ens posa en camí... No el seguim per obligació ni per por, per desesperació ni per fatiga, sinó per un amor profund, que neix de descobrir com és. És un Déu viu que segueix present en les nostres vides, en el nostre món, acariciant les nostres històries i proposant-nos metes i projectes. ...

EL NAUFREG

L'únic supervivent d'un naufragi va arribar a la platja d'una illa molt petita i deshabitada. Cada dia, mirava cap a l'horitzó per veure algú que el pogués ajudar. Finalment, abandonà la recerca i l'espera i va optar per construir una cabana de fusta per protegir-se de les inclemències del temps i aixoplugar-s'hi.

Un dia, després de rondar per l'illa buscant aliments, va trobar la cabana en flames. Una columna de fum arribava fins al cel. No li podia haver passat res de pitjor...

-Déu meu, com m'ha pogut passar això a mi! Quin mal he fet? -va dir amargament.

L'endemà al matí, però, la remor d'un vaixell que s'acostava a l'illa el va despertar. Havia vingut a rescatar-lo.

-Com heu sabut que era aquí? -va preguntar l'home als seus salvadors, en el límit de les seves forces.

-Vam veure el seu senyal de fum -van contestar ells.

LA SOLIDARITAT

La Solidaritat és una exigència social natural. És el vincle que uneix als éssers humans entre si en una xarxa de relacions que s'ha convertit en planetària.

El vincle pot trencar-se i homes i dones es troben desproveïts, en dificultats, en la solitud, la malaltia, la ruptura. Per a respondre a aquestes necessitats, homes i dones són actors en organismes caritatius, confessionals o no. Aquestes persones i organismes que es comprometen decididament a defensar els drets humans, al desenvolupament i a lluitar contra la misèria, a cercar la justícia i a la pau, treballen per una cultura de la vida. És cert que els cristians no tenen el monopoli de la solidaritat, però per a ells la solidaritat és la traducció de l'exigència evangèlica de l'amor al pròxim.

INSTRUMENTS DE LA PAU

Oh Senyor,
feu de mi un instrument de la vostra pau!
On hi ha odi, que jo hi posi amor.
On hi ha ofensa, que jo hi posi perdó.
On hi ha discòrdia, que jo hi posi unió.
On hi ha dubte, que jo hi posi esperança.
On hi ha error, que jo hi posi veritat.
On hi ha desesperació,
que jo hi posi l'esperança.
On hi ha tenebra, que jo hi posi la llum.
Oh Mestre,
feu que jo no cerqui tant:
ser consolat, com consolar;
ser comprès, com comprendre;
ser estimat, com estimar.
Perquè és
donant que es rep;
perdonant que s'és perdonat;
morint que es ressuscita a la vida eterna.

AQUESTA SETMANA

Moviment Parroquial

FESTA A PUIGPALTER

El barri de Puigpalter tornarà a celebrar la festa de Sant Isidre, després de la interrupció de dos anys a causa de la pandèmia. Serà diumenge vinent, 29 de maig. A la una del migdia hi haurà missa en honor a Sant Isidre, en la capellà de Sant Jaume de Puigpalter.

HAN MORT I HEM PREGAT PER

Miquel Vilà Puigvert, de 85 anys
Montserrat Quintana Teixidor, de 91 anys

COLLITA

No ploris la llavor
que caiguda a la vora del camí
va ser cruspida pels ocells.
No facis dol per aquelles
que es van assecar en germinar
per falta de profunditat.
No t'entristeixis per la sement
ofegada entre esbarzers i espinacals.
Tu, en canvi, alegra't i celebra
les llavors que van donar
el trenta, el seixanta, el cent per un.
I agraeix, cada dia,
que surt a sembrar
sense mirar la terra en la qual sembra.

Antonio F. Bohórquez Colombo sj

SALM 8

Senyor, sobirà nostre,
que n'és, de gloriós, el teu nom per tota la terra!
En el cel tens posada la teva majestat.
Amb la paraula dels infants i dels nadons
has assentat els fonaments d'un baluard
contra els teus adversaris,
per fer callar el rebel i l'enemic.
Quan miro el cel que han creat les teves mans,
la lluna i els estels que hi has posat,
jo dic: «Què és l'home, perquè te'n recordis?
Què és un mortal, perquè el tinguis present?»
Gairebé n'has fet un déu,
l'has coronat de glòria i dignitat,
l'has fet rei de les coses creades,
tot ho has posat sota els seus peus:
ramades de vedells i d'ovelles,
fins i tot els animals feréstecs,
l'ocell que va pel cel i els peixos del mar,
i tot el que segueix els camins dels oceans.
Senyor, sobirà nostre,
que n'és, de gloriós, el teu nom per tota la terra!

En les misses del 23 al 29 de maig de 2022 pregarem per:

	A Santa Maria		A Sant Pere	
Dilluns	8 v	Comunitat Parroquial	7 t.	Josep Coll Estany
Dimarts	8 v	Ànimes	7 t.	Ànimes
Dimecres	8 v	Ànimes	7 t.	Maria Colom
Dijous	8 v	Enriqueta Fraguell Barolés	7 t.	Ànimes
Divendres	8 v	Anna Maria Bonaventura Encesa; Francesc Montagut Collboni (Aniv.)	7 t.	Ànimes
Dissabte	8 v	Ànimes	7 t.	Martí Ros Pujol;
Diumenge	10 m.	Intenció Particular; Gna. Assumpció;	11 m.	Pere Pagès i Jovita Heras
	12	Rosa Roca Masó; Joan Geli Soler		
	8 v.	Comunitat Parroquial		